

#VYKRIVENIE

Maja Jackobs Jakúbeková

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
<u>Maja Jackobs Jakúbeková</u>	<u>Greenie knižnica</u>	<u>CC-BY-NC- ND</u>	<u>Druhé (2019)</u>	<u>111100</u>

Obsah

#VYKRIVENIE.....	1
Obsah.....	2
#PrognózaKonsolidácie.....	4
#Potrubie.....	5
#TrikrátJa.....	6
#OkoSubjektívu.....	7
#Pochoduje.....	8
#Mrc(y)na.....	9
#Kanály.....	10
#Prevét.....	11
#Vykrivenie.....	12
#Ťarcha.....	13
#PoľnočnýSadizmus.....	15
#OdpudiváKompozícia.....	16
#KoncesijnáOdkvapávka.....	18
#Rozložená.....	20
#Premiéra.....	21
#Tachykardia.....	22
#FaradayovaKlietka.....	23
#RegimentParazitov.....	24
#ArmádyBábik.....	25
#SvetloSvietiChvíľuBezSÍz.....	26
#LietajúceStavby.....	27

#LenivosťAinéPovinnosti.....	29
#NieJeToŠálkaMôjhoTekvicovéhoLatté.....	30
#NarativistickýNeopunk.....	31
#OtázkaNaZáver.....	33
#Derniéra.....	34

#PrognózaKonsolidácie

medzi vami a nimi diaľnica
pomenovali ju kaskádovito – D 66
slepá odbočka, mŕtve uhly
milión možností zabiť
z nedbalosti

dupneš na plyn
pádiš si to
po odpoved': čas neexistuje

Glock v príručnej batožine
mátoží ti v hlave
v krvi
viac ako dve promile

žijú pri sebe – vy i oni

#Potrubie

V plauzibilnom opojení delíriu tremens

vzali nám výsostné

legitímne

právo byť deťmi.

Budíš sa – nový deň

každé ráno

#TabulaRasa.

Zbohom!

Kížu sa

posledné zvyšky

tvojho tela

po potrubí.

#TrikrátJa

Na pyramíde
sa týči
sviečka
(moja).

Spláca dlhy.

V cudzom mene
spod nechta malíčka
vyberám písmeno

vystrihnuté z novín.

Zavádzam
nový vynález
do pohára.

Biele víno v prášku (!?)
zas nik patent neodkúpi.

Ľudské neduhy
(naoko)
nebudú
predsa
podporovať!

(Najmä, keď sú moje.)

#OkoSubjektívu

Zas vo mne,
keď seba nevnímam
takmer pocit,
no až toľkú osvetu
mu nedovolím
pod orwellovskou kontrolou,
ktorú má na svedomí.

Zdá sa, akoby si redol,
keď v pološere rozopínaš košeľu.
Hráš druhé husle
čo nebudú počuť,
keď mu firma hodí odškodné
za celoživotné sólo.

#Pochoduje

a vyzlika sa
spotené čelo suší
piskľavý zvuk díva sa
Xanax položený
na nočnom stolíku
sa ti pred očami vznáša –
– pripomienka všetkých mäťúcich mesiacov na intráku
v izbe vypnuté kúrenie
na prahu všehochuť
útroby vyvrhnuté
akoby s nami
žil nakazený jazvečík.

Zo staro-nových spomienok
na rímse búrky vystupuje hmla
Pani Noci predstavuje sa
kúzelník s dlhým predstavením
únava z činnosti,
ktorú si nezaslúžim
koľkýkrát sa samoporodím?
Akoby sme nahlas mlčali.
Na ničom z toho predsa nezáleží,
keď všetky cesty vedú do apoziopézy...

#Mrc(y)na

*Rozpamätajte sa, čo videli sme, milá; vraví básnik žene;
v to sladké ráno leta raz; opakuje sa zas.
Mrcina príšerná v zákrute cesty hnila; žena si jasne spomína;
na márach štrku mraziac nás; – veď ten tvor bol, zhnitý, pane, váš!
Ach, takou budete i vy raz celkom iste
jak puchu plná mrcina,
hviezdička mojich snov, slniečko moje čisté,
anjel môj, moja jediná.*

#Kanály

zívajú prázdnotou
na palubovke krysy
(hryzú sa) medzi sebou
steny smrdia čpavkom
oslavuje dvesto rokov a pár dní,
(nezabudni)

pach hniloby
výročia neráta
toľká to potupa
pre mŕtve holuby
s tetovaním medúzy
odosielam telegram

#Prevét

Vychladli sme
vzlietli cez chmáry
po padlých cudzincoch
úbohých.

Dávaj si pozor, Nebohý,
aby ťa nezanieslo tam, kde je zatvorené.

V hurikáne ma stáča
do stredu
tvojho jadra.
Cieľ bezpečne presný
(ne)vidím
medzi tým všetkým.

Cesta prevéтом končí.
S tebou sa lúčim,
Entropia!

#Vykrivenie

pohľadom skrivím
dominantu mesta na Považí
slizkými čepeľami
aké cerí žralok
odfúknem hrdzu do útrob
Váhu
pridám jej okovy
blízkosti: vznikne intimita.
Šepkám až kričím
pod donútením ostrej šable
želám si zrást'
s ňou
úpenlivo prosím
kata
tiež je hrdzavý
rúha sa
ja kajam.

#Ťarcha

Diagnózu volajú F20
možno sa v karte píše
F25.

Zatiaľ nepoznajú
všetky príznaky.

Nahota
tvojho tieňa
ťaží moje paže
všetko sa v Jedno zlieva.

(Emanuje.)

Dráždivé pohyby lona
sú posledným
mantinelom
(hromozvod, ktorý dablér obchádza).

Si dokonalou
predstavou,
ja pomyselnou
hranicou
ťarchy, ktorú si mi venoval.
Kúsok intimity
zabalený v darčekom papieri.

Citujem ťa nežne:
dotykom blízkosť
nenahradíš
nehou

hru nedohráš –
opakuješ donekonečna:
Všetky cesty vedú do apoziopézy...

#PolnočnýSadizmus

S výčitkou pod vankúšom
slúžiacim ako ultimátum
donekonečna sa pýtam
na jedinú ozajstnú axiómu,
ktorej obsah si mi zakázal
opakovať ako mantru.

(Vyslovujem ju len medzi turbulenciami.)

Spovedám ju
zo všetkých uhlov,
aj keď ju máš
ustavične
na perách.

Pomôcka na vydieranie
(svedomím vygenerovaná, nekompletná,
plytká)
viac nezaberá.

Citový rozsah čajovej lyžičky
to vieš, zaslúžiš si
byť zvrhnutý!

Naplnno sa môžem spýtať:
Prečo nemôžeš byť ako on...

#OdpudiváKompozícia

kompozícia šera na vianočnej pohľadnici
desí rodičov
a malé deti
majú tisíc mien

tvárime sa, že nás trápi znečisťovanie,
rozvojové krajiny, počujeme
že Indiáni hladujú
že vymysleli hybridné autá
že technická singularita je hrozbou
(odosobnenej) budúcnosti

Stlačím #Replay

na Slnku, splyniem
s hromom
a konečne
si vypočuješ
obohratú hysterku
keď prejdem
okolo seba
a budem sa ignorovať.

Vypnutie
sa stalo
účel opäť
svätíl prostriedky.

Všetky cesty vedú do apoziopézy...

#KoncesijnáOdkvapávka

Nechcem klamať
(ani povedať pravdu)
zabili sme ďalšieho boha
(bez predohry)
kašlite na Nietzscheho
cítim jeho pot
(„Zhyň Satanáš!“ kričia poslední)
prešiel na našu stranu

cítim tvoj pot
vôbec nie mužný
v poradí mesiáš Medián
opakuješ apolónsky princíp

keď sa Boh spýta, či si (z)hrešil
so vztýčeným prostredníkom odpovieš:
Dionýzos Lothbrok,
snažil som sa zhuliť do raňajších ponožiek

cítim tvoj pot
božskej Kája (nechávaš sa oslovovať ako trtko,
nie si hodný prívlastku nadčlovek)
schovaný v črevách juke boxu
blúdiš útrobnami skorodovaných riadkov
kliknem na morálne nadradený song
ozvú sa
(bez hlasu démiurga, ktorý by potreboval vokalistky)
a ďalej

tancujú s nimi tí,
čo boli ochotní za tebou vybehnúť
aj päť poschodí

Vieš si život zariadiť.
O chvíľu ľudia zabijú aj teba
s pokrikom: Zhyň Satanáš!
Tým istým, ktorý tak dôverne poznáš...

Všetky cesty vedú do apoziopézy... hovoríš tomu *večný návrat rovnakého*.

#Rozložená

Skotúľaná v bazéne
nechce von.
Nevidieť ju na scéne – zaliatu betónom
v inej krajine, vo sne, ani pod lupou.

Horizont zastiera
čierna diera v stole.
Šuplíky prázdne
do jej Raja neprenikneš
málo to chceš
(heslo nie je známe).

Klbko z lana stvorilo ju pre seba
žije bez slnka, hravá
skladná
málo nákladová
sebaprogramuje sebestačne,
algoritmom vyhrieva okolie
v galaxii menom #Prozac.

#Premiéra

Útek v permanentnej línii
zotrvačník europoidný

Taký,
ktorého by zvolili
(polo)demokraticky.

Nihil póza
apoliticky sa javí
klam,
aký vyvolá amatér – chizofrenik
čo bol tu milión ráz,
lež z histórie sa nepoučil nik.

#Tachykardia

Chceš zhasnúť slnko?
Príšerne páli.
Chabé výhovorky môžeš jebať!
Príliš to bolí.

Zhasni Boha
vypni deň
jakživ sme takými neboli
dôvody predsa doposiaľ
v dejinách rolu nehrali.

#FaradayovaKlietka

Stúpame
kanabisom kŕmení
padáme
so skladbou
z počutia.

Obchádza dimenzie,
zmaže nemožné
nastavenie mysli neexistuje.
Volím alternatívu B:
so životom – uzákonomili – musíš hrať vabank.

Plán záložcu ostáva.
Snažíš sa
byť v pohode.

Skladáme sa a búrame –
stále nanovo
podobne je na tom Kosovo –
– double dávka zdieľaného šťastia.

#RegimentParazitov

Konečno
rad radom
zhasína
pouličné lampy.

Virtuálny svet
bez nových mien
Život – pokojná rieka
bez radikálnych zmien.

Blúdiš v jeho útrobach
s nádejou kanibala.
Potajomky rátaš dni
(svoju korisť)
taký nový, stále ty
predsa sa cítiš vinný
(v podvedomí dávno niekto iný).

#ArmádyBábik

Sú ich plné kanály
(životov) poetiky starej lyriky
každý (pseudo)tragický
už od piky.

Rovnaký rigorózný scenár
podľa predlohy (proto)hipstera.
V hlavných úlohách
nejaké „my“,
beztvará hmota,
v strede púšte

prázdna nádrž.

#SvetloSvietiChvíľuBezSĺz

(S ľahkosťou uveríš)
hlas zachrípnutý od plaču
(zaťažko prijmeš)
výrečný obsah tvojich vrások
tvár zvráštená obavami zajtrajška
smutný bas niekto ti v hrdle zabudol.

Požičaj si nový tenor
svetlo svieti chvíľu, bez sĺz
mapa vrások nápomocne zmení súradnice
rozkrádanie introverta
posekaného rukou kováča - odborníka
stojí za tebou
nekonečný oceán
pred tebou
falošný orgován,
privoňaj!
Zomri!

#LietajúceStavby

Pre mňa má význam
bezvýznamný tieň
katarzický účinok tvojich pier,
blížkosť našich prepletených tiel
nikdy nebol preludom,
trofejou našich hier,
Lynchovou tulpou
ani
pasívne agresívnym
buchnutím dvier.

Dni sa krátili,
noci trátili
pach zrady chutil po ostrej oceli
čas nevylicil ani povrchové rany.

Podplatil si Trvanie
devocionáliami a vydieraním,
pokryteckým lichotením.

Myšlienku na teba vysielam
rýchlosťou nemeniacou smer
svetelnými rokmi obkľúčený
stojíš za dverami
na opačnom konci
lietajúcej stavby.

Stojíš za dverami

a neobzeráš sa.

#Lenivost'AinéPovinnosti

- Medzi moje koníčky patrí: agnosticizmus, ľahšie drogy, premýšľanie.
  - Mám pocit, že máte viac koníčkov, ako priznávate.
    - Nie pane, to ostatné sú obsesie.
    - Agnosticizmus je tiež obsesia.
  - Vaša rétorika *nie je šálkou môjho tekvicového latté*.
    - Z toho by bol dobrý názov pre báseň.
    - Súhlasím s vami, priateľ môj.

#NieJeToŠálkaMôjhoTekvicovéhoLatté

Ležíš vedľa mojej kože
dýcha ťa
potápa sa v nemom Anonyme
nevnímaš
zatvorenú dlaň
požičiavaš sa mi

Som vlastník, nie nájomca

Si cestovateľ bez batožiny
vd'ačný aj za hlt svetla
teplo si nepýtaš
však rád by si si jedno prenajal
zaplatiť môžeš
len sebou

...

O to nemám najmenší záujem.

#NarativistickýNeopunk

Politicky korektný
deťom prístupný
slovenský dabing.

Je ti z neho zle.
(Aj mne.)

Real?

V srdci prázdno
(v hlave nemáš nič)
za oknom jasno
(temnota sa rada zdržiava vo vnútri,
v kútoch)
neúnosná ľahkosť zomierania
nevšedne skúma ticho
(treba ti Kunderu vysvetliť?)

Spoločný projekt temnoty
prázdnoty
hodnoty identity osoby
pohasína.
Nič už nie je spoločné,
predsa každá organická entropia
umiera sama.
S úctou
dolupodpísaný
Donnie Darko

#OtázkaNaZáver

pach potu prebija
vôňu nekvitnúcej
palmy
môj prefajčený dych
spôsobuje
rakovinu atmosféry

neunikneš mu
keď zamkne sa
v kúpeľni
bude opäť
paktovať so zajtrajškom
kozmos v harmónii
E sa rovná mc na druhú

Kto z nás troch je živý mŕtvy?

Ona?

Ja?

Puknutý Buddha nad dvermi?

#Derniéra

Tuším som vtedy mala
obdobie Grahama Greena
v lámanej angličtine
s kanadským akcentom.

Meter šesťdesiattri
telo na splíne
ďalšia v tom.

Skóre nula štyri
naivita neskúsenej,
možno poľahčujúca okolnosť
#IdolaTribus
na návistnom podnose.

Všetky cesty vedú do apoziopézy...